

ประเด็นคำถาม และคำตอบการดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงออกตามความในมาตรา ๘๐
ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

๑. กรณีอาคารบางประเภทและบางขนาด มีวิธีการคิดพื้นที่ใช้สอยรวมกันอย่างไร คิดเฉพาะพื้นที่อาคาร
อย่างเดียวหรือไม่

คำตอบ ตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และ
จำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ คณะกรรมการควบคุมมลพิษได้กำหนดวิธีการคิด
คำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ไว้ดังต่อไปนี้

๑.๑ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคาร ให้ถือตามแผนผัง
แสดงรายละเอียด จำนวนห้อง จำนวนเตียง หรือตามเนื้อที่ที่ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียน หรือใบอนุญาต

ในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์จากอาคาร ไม่ตรงกับใบอนุญาตที่ได้รับหรือคำขอจดทะเบียน
ให้คิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของอาคารจากพื้นที่ใช้สอยของอาคารทุกชั้นและให้นำพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการตั้งที่อยู่
ภายในและภายนอกอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วยแต่ไม่ให้นำพื้นที่ซึ่งเป็นอาคารจอดรถยนต์ หรือพื้นที่จอดรถยนต์
มาคำนวณรวม

๑.๒ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของกลุ่มอาคาร ให้คิดคำนวณจากอาคารซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่
ต่อเนื่องและอยู่ในโครงการเดียวกันตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๑.๑

๒. กรณีอาคารบางประเภทและบางขนาด อาคารประเภท ข ข้อ (๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกัน
..... คำว่า “สถานบริการ” มีความหมายว่าอย่างไร หมายรวมถึงอะไรบ้าง

คำตอบ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการ
ระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ได้ให้ความหมายของอาคารสถานบริการ หมายถึง สถานบริการ
ประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้าตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

๓. กรณีสถานศึกษาหรือโรงเรียน ทั้งของรัฐและเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ที่
ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมมีเพียงบ่อเกรอะบ่อซึมของห้องน้ำห้องส้วม ซึ่งบ่อเกรอะบ่อซึมดังกล่าวในแต่ละ
สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีอยู่ด้วยกันหลายแห่ง เช่น บ่อเกรอะบ่อซึมของทุกอาคารเรียนแต่ละอาคาร บ้านพัก
ครูแต่ละหลัง ห้องน้ำห้องส้วมแต่ละหลัง จะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ หรือไม่ และจะต้องดำเนินการ
ทุกจุดหรือไม่

คำตอบ ในกรณีใช้บ่อเกรอะ-บ่อซึม หลายจุด ให้กรอกข้อมูลการทำงานในภาพรวม ทั้งแบบ ทส.๑ และ
ทส. ๒ โดยระบุรายละเอียดของระบบบำบัดฯ และความเชื่อมโยงในแต่ละจุดในแผนผังการทำงานของระบบฯ
สำหรับช่องที่กรอกข้อมูล หากไม่มี ให้ใช้ “—”

สำหรับการกรอกข้อมูลปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน กรณีที่สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีการติดตั้งมาตรวัด
น้ำไว้โดยเฉพาะให้อ่านค่าที่มาตรวัดน้ำแต่ละวัน กรณีไม่ได้ติดตั้งมาตรวัดน้ำ ให้บันทึกข้อมูลจากอุปกรณ์เก็บกักน้ำที่
ทราบปริมาตรชัดเจน กรณีที่ไม่มีทั้งมาตรวัดน้ำและอุปกรณ์เก็บกักน้ำให้ใช้วิธีการประเมินจากการใช้น้ำในแต่ละวัน
จากอัตราใช้น้ำโดยเฉลี่ยของโรงเรียน ซึ่งเท่ากับ ๓๐ ลิตร/คน/วัน และเปลี่ยนหน่วยเป็น ลบ.ม.

ข้อมูลปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบกรณีไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางให้ใช้วิธีการประเมินอัตรา
การเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงเรียน ซึ่งเท่ากับ ๒๕ ลิตร/คน/วัน

การระบายน้ำทิ้งจากระบบฯ ให้กรอกข้อมูลว่า “ระบายหรือไม่ระบาย” ในวันที่เก็บสถิติข้อมูล
ทั้งนี้สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมในแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูลสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทชุมชน หรือ
ดาวน์โหลดข้อมูลจาก www.pcd.go.th โดยมีตัวอย่างการกรอกแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ ดังนี้

ตัวอย่างการบันทึก แบบ ทส. ๑ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงเรียน

แบบ ทส. ๑

แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
ของแหล่งกำเนิดมลพิษ

ข้อมูลที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่111..... หมู่ที่1..... ซอย

ถนนเพชรเกษม..... แขวง/ตำบลในเมือง..... เขต/อำเภอ..... เมือง.....

จังหวัด.....นครปฐม..... โทรศัพท์0 34XX XXXX..... โทรสาร.....0 34XX XXXX.....

มี.....นายสะอาด..... นวัตกรรม..... เป็นเจ้าของผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ชื่อ-สกุล ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งสามารถมอบอำนาจให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำการแทนได้ โดยต้อง
ทำเป็นหนังสือมอบอำนาจอย่างเป็นทางการและสำเนาส่งพร้อมแบบ ทส. ๒ ทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง

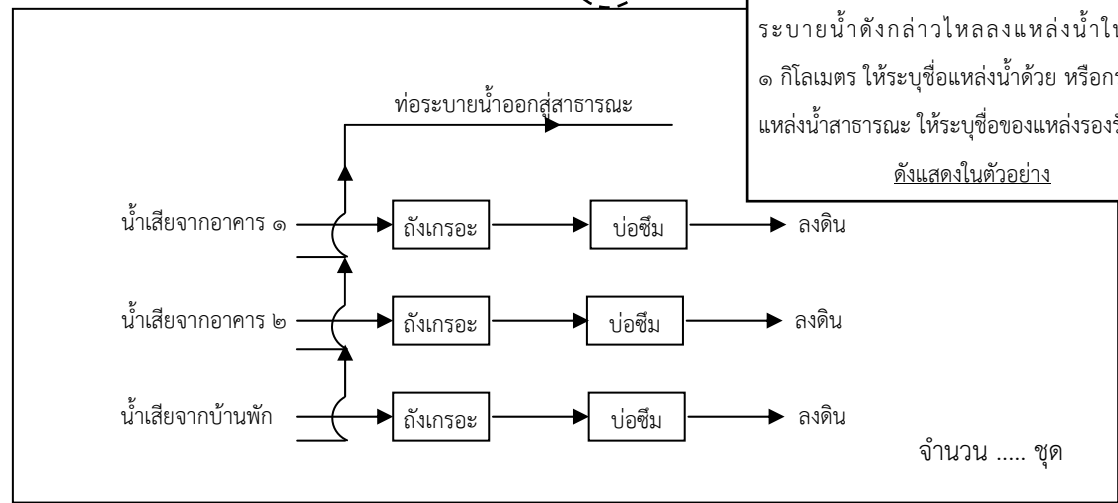
ประกอบกิจการประเภท.....โรงเรียนของทางราชการ.....

ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี)..... ออกให้โดย..... หมุดอายุ.....

ให้บันทึกตามประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุม ตามมาตรา
๖๙ กรณีที่เป็นกิจการที่มีการขออนุญาตให้ใสข้อมูลใบอนุญาตด้วย

เขียนแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่ง
ประกอบด้วย (๑) แหล่งที่มาของน้ำเสีย (๒) หน่วยบำบัด
ย่อยของระบบฯ (๓) จุดระบายน้ำทิ้ง (๔) แหล่งรองรับ
น้ำทิ้ง ได้แก่ ท่อระบายน้ำสาธารณะ ซึ่งในกรณีที่ท่อ
ระบายน้ำดังกล่าวไหลลงแหล่งน้ำในรัศมีไม่เกิน
๑ กิโลเมตร ให้ระบุชื่อแหล่งน้ำด้วย หรือกรณีที่ระบายลง
แหล่งน้ำสาธารณะ ให้ระบุชื่อของแหล่งรองรับน้ำเสียด้วย
ดังแสดงในตัวอย่าง

ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

ได้จัดเก็บสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียปรากฏตามตาราง ดังนี้

วันที่	สถิติและข้อมูลที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ													ลายมือชื่อผู้บันทึก		
	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์									ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบลบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)				
5		6	7	8	9	10							11	12	13	
1 ม.ค. 56	-						-	-	-	-	-	-				

หลักการบันทึกสถิติและข้อมูล คือ ให้บันทึกในช่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองเท่านั้น

ช่องเลขที่	คำอธิบาย
5	ต้องบันทึกสถิติข้อมูลทุกวัน ไม่เว้นวันหยุด
6	บันทึกข้อมูลจากมาตรวัดน้ำ กรณีไม่มีมาตรวัดน้ำให้ประเมินจากอุปกรณ์ที่เก็บกักน้ำใช้
7	บันทึกข้อมูลจากการตรวจวัดเอง หรือร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้ หรือค่าสัมประสิทธิ์ที่แนะนำไว้
8	ให้บันทึกว่า “ระบาย” กรณีที่มีการระบายน้ำทิ้งในวันนั้น หรือระบุว่า “ไม่ระบาย” กรณีไม่มีการระบายน้ำทิ้งในวันนั้น ซึ่งรวมถึงการขี้นดินหรือการใช้บ่อซึมด้วย
9	บันทึกชื่อสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ของสารสกัดชีวภาพ พร้อมปริมาณการใช้ในแต่ละวัน และ บันทึก“-”กรณีไม่มีการใช้สารเคมี
10	บันทึกคำว่า “ปกติ” ในกรณีที่ระบบทำงานได้ปกติและโครงสร้างของระบบรวบรวมและระบบบำบัดน้ำเสียไม่แตกหักชำรุด ดังนั้น หากโครงสร้างของระบบรวบรวมและระบบบำบัดน้ำเสียแตกหักชำรุดให้บันทึกว่า “ผิดปกติ”
11	บันทึกปริมาณตะกอนจากระบบฯที่นำไปกำจัด ซึ่งสามารถประมาณได้จากปริมาตรของบ่อ หรือบันทึก “-” กรณีไม่มีการกำจัดตะกอนในวันดังกล่าว
12	ระบุปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรือพบสิ่งผิดปกติ
13	ลงลายมือชื่อผู้บันทึกสถิติ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นก็ได้

หมายเหตุ ๑. ให้กรอกสถิติและข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้นๆ ในแต่ละวัน

๒. ในกรณีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งทุกวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัด และทำการสรุปผลเป็นสถิติและข้อมูลรายเดือน

(ก) ลงลายมือชื่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ ซึ่งต้องตรงกับรายชื่อใน

14

ขอรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางข้างต้นถูกต้องทุกประการ
.....นายสะอาด.....น้ำดี..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

การลงนาม “ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย” และ “ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ตามแบบ ทส.๑ นี้จะเป็นผู้ควบคุมฯ และผู้รับจ้างฯ ตามมาตรา ๗๓ ของ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ เท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ควบคุมระบบตามกฎหมายอื่น จึงยังไม่สามารถลงนามในช่องดังกล่าวได้

15

ใบอนุญาตเลขที่หมดอายุ
ออกให้โดย
..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
ใบอนุญาตเลขที่หมดอายุ
ออกให้โดย

ตัวอย่างการบันทึก แบบ ทส. ๒ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงเรียน

แบบ ทส. ๒

รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ 111 หมู่ที่ 1 ซอย
ถนน เพชรเกษม แขวง/ตำบล ในเมือง เขต/อำเภอ เมือง
จังหวัด นครปฐม โทรศัพท์ 0 34XX XXXX โทรสาร 0 34XX XXXX
มี นายสะอาด น้าดี เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ข้อมูลที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ให้ตรงกับบันทึกไว้ในแบบ ทส.๑

ชื่อ-สกุล ของเจ้าของหรือครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจ ให้สำเนาใบมอบอำนาจส่งพร้อมแบบ ทส. ๒ ทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง

ประกอบกิจการประเภท โรงเรียนของทางราชการ

ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ออกให้โดย หมดอายุ

ในการนี้ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับเดือน มกราคม พ.ศ. 2556 ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ในฐานะ

.....นายสะอาด.....น้าดี..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ลงลายมือชื่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ ซึ่งต้องตรงกับรายชื่อในแบบ ทส. ๑

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

ใบอนุญาตเลขที่ หมดอายุ

ออกให้โดย

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

ใบอนุญาตเลขที่ หมดอายุ

ออกให้โดย

การลงนาม “ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย” และ “ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ตามแบบ ทส.๑ นี้จะเป็นผู้ควบคุมฯ และผู้รับจ้างฯ ตามมาตรา ๗๓ ของ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ เท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ควบคุมระบบตามกฎหมายอื่น จึงยังไม่สามารถลงนามในช่องดังกล่าวได้

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดระบบบำบัดน้ำเสีย ...ระบบบ่อเกรอะ-บ่อซึม (จำนวน.....ชุด) ..

ความสามารถในการรองรับของระบบบำบัดน้ำเสีย. 150...ลบ.ม.ต่อวัน

(๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย แบบต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง/วัน

แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ)

(๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย เครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ

เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย เครื่องกวน/ผสมสารเคมี

เครื่องสูบลตะกอน อื่นๆ(ระบุ)

(๔) แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ระบุ)แม่น้ำทิวาจีน

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด จ้างรถสูบลตะกอนไปทิ้งยังระบบกำจัดของเทศบาล

บันทึกประเภทของระบบบำบัดน้ำเสีย สำหรับความสามารถในการรองรับน้ำเสียสามารถดูได้จากเอกสารประกอบของผลิตภัณฑ์ และให้ระบุจำนวนด้วย

กรณีที่เดินระบบทุกวันให้บันทึกการทำงานของระบบฯ เป็นแบบต่อเนื่อง และระบุชั่วโมงการทำงานต่อวัน สำหรับกรณีที่ระบบไม่ได้เดินทุกวัน ให้ระบุจำนวนวันที่เดินระบบ ดังนี้ เดินระบบ ... วัน ไม่เดินระบบ ... วัน

6

(๗) แหล่งรองรับน้ำทิ้งให้ระบุว่าเป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้ง ในกรณีที่ระบายลงท่อระบายน้ำ โดยท่อระบายน้ำดังกล่าวไหลลงแหล่งน้ำในรัศมีไม่เกิน ๑ กิโลเมตร ให้ระบุชื่อแหล่งน้ำด้วย สำหรับวิธีจัดการตะกอนและวิธีการกำจัดให้ใส่วิธีการจัดการมาด้วย เช่น จ้างรถสูบลตะกอนไปทิ้ง เป็นต้น

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

(๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)

(๒) ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) 3,776

(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) 3,022

(๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียไม่ระบายทุกวัน

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม)

(๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ปกติ ผิดปกติ (ระบุ)

- เครื่องสูบน้ำ ปกติ ผิดปกติ (ระบุ)

- เครื่องเติมอากาศ ปกติ ผิดปกติ (ระบุ)

- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ปกติ ผิดปกติ

- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ปกติ ผิดปกติ (ระบุ)

- เครื่องสูบลตะกอน ปกติ ผิดปกติ (ระบุ)

- อื่น ๆ ปกติ ผิดปกติ

(๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) 2

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

ช่องเลขที่	คำอธิบาย
7	ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรมและปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบ ให้รวมปริมาณในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา
8	การระบายน้ำทิ้งหากระบายน้ำทิ้งทุกวันให้บันทึกว่า “ระบายทุกวัน” แต่หากมีบางวันไม่ระบายให้บันทึกจำนวนวันที่ระบายและวันที่ไม่ระบายโดยบันทึกดังนี้ ระบาย ... วัน และไม่ระบาย .. วัน แต่ถ้าเป็นระบบบ่อเกรอะ-บ่อซึม ให้บันทึกว่า “ไม่ระบายทุกวัน”
9	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ให้รวมปริมาณในรอบ ๑ เดือนที่ผ่านมา
10	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์ มีหลักการบันทึกเหมือนกัน คือ ถ้าในรอบเดือนที่ผ่านมา (ดูจากแบบ ทส.๑) การทำงานของระบบและอุปกรณ์เป็นปกติทุกวันให้บันทึกเครื่องหมาย ✓ ในช่องปกติ แต่หากมีวันใดวันหนึ่งการทำงานของระบบและอุปกรณ์ผิดปกติ ให้บันทึกเครื่องหมาย ✓ ในช่องผิดปกติ และให้ระบุว่า ปกติ...วัน และผิดปกติ ...วัน สำหรับกรณีที่ระบบมากกว่า ๑ ระบบ ให้บันทึกเครื่องหมาย ✓ ในช่องปกติก็ต่อเมื่อทุกระบบมีสภาพปกติ
11	ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัดให้รวมปริมาณในรอบ ๑ เดือน
12	สามารถบันทึกปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางที่ได้ดำเนินการในรอบเดือนที่ผ่านมา

๔. กรณีตลาดที่มีตัวอาคารโรงเรือนมั่นคงแข็งแรงเพียงบางส่วนและอีกบางส่วนมีลักษณะเป็นเพิงสำหรับขายของเป็นจำนวนมาก จะมีวิธีคิดพื้นที่ใช้สอยรวมอย่างไร และในขณะที่ตลาดบางแห่งไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย มีเพียงบ่อเกรอะบ่อซึมของห้องน้ำห้องส้วมและมีหลายจุด จะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงหรือไม่อย่างไร

คำตอบ การคิดพื้นที่ใช้สอยของตลาด ให้ถือตามเนื้อที่ที่ระบุในใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นตลาด ในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์จากอาคาร ไม่ตรงกับใบอนุญาตที่ได้รับหรือคำขอจดทะเบียน ให้คิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของอาคารจากพื้นที่ใช้สอยของอาคารทุกชั้นและให้นำพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการทั้งที่อยู่ภายในและภายนอกอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วยแต่ไม่ให้นำพื้นที่ซึ่งเป็นอาคารจอดรถยนต์ หรือพื้นที่จอดรถยนต์มาคำนวณรวม

ในกรณีใช้บ่อเกรอะ-บ่อซึม หลายจุด ให้กรอกข้อมูลการทำงานในภาพรวม ทั้งแบบ ทส.๑ และ ทส. ๒ โดยระบุรายละเอียดของระบบบำบัดฯ และความเชื่อมโยงในแต่ละจุดในแผนผังการทำงานของระบบฯ สำหรับช่องที่กรอกข้อมูล หากไม่มี ให้ใช้ “—” ตัวอย่างการกรอกข้อมูล ทส. ๑ และ ทส. ๒ ตามคำตอบของข้อ ๓

สำหรับการกรอกข้อมูลปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน กรณีที่ตลาดมีการติดตั้งมาตรวัดน้ำไว้โดยเฉพาะให้อ่านค่าที่มาตรวัดน้ำแต่ละวัน กรณีไม่ได้ติดตั้งมาตรวัดน้ำ ให้บันทึกข้อมูลจากอุปกรณ์เก็บกักน้ำที่ทราบปริมาตรชัดเจน

ข้อมูลปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบกรณีที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางให้ใช้วิธีการประเมินจากร้อยละ ๘๐ ของปริมาณน้ำใช้

การระบายน้ำทิ้งจากระบบฯ ให้กรอกข้อมูลว่า “ระบายหรือไม่ระบาย” ในวันที่เก็บสถิติข้อมูล ทั้งนี้สามารถรายละเอียดเพิ่มเติมในแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูลสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทชุมชน หรือดาวน์โหลดข้อมูลจาก www.pcd.go.th

๕. กรณีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่มีระบบบำบัดฯ มีเพียงบ่อเกรอะบ่อซึมของห้องน้ำห้องส้วมที่ให้บริการจะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ หรือไม่อย่างไร

คำตอบ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวง มาตรา ๘๐ จะต้องเป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก และประเภท ข ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงกำหนดว่าสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง หมายถึง สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ ในใบอนุญาตให้เป็นเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง หากสถานีน้ำมันเชื้อเพลิงมีบ่อเกรอะ-บ่อซึม ให้กรอกข้อมูลการทำงานของระบบในภาพรวม เช่นเดียวกับตัวอย่างการกรอกข้อมูล ทส. ๑ และ ทส. ๒ ของโรงเรียน (และตามคำตอบของข้อ ๓)

๖. กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่ได้ก่อให้เกิดน้ำเสียในปริมาณมากและไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย เช่น โรงสีข้าว โรงคั่วไม้ โรงเลื่อยไม้ โรงปูนขาว อู่ซ่อมรถ โรงกลึง เตาเผาถ่าน เป็นต้น จะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ หรือไม่อย่างไร

คำตอบ ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ได้กำหนดให้โรงงานจำพวกที่ ๒ โรงงานจำพวกที่ ๓ และนิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่จัดไว้สำหรับประกอบกิจการอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้ “น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมที่จะระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมและให้หมายความรวมถึงน้ำเสียจากการใช้น้ำของคนงานรวมทั้งจากกิจกรรมอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมด้วย

ดังนั้น แม้ว่าในกระบวนการผลิตของโรงงานจะไม่ก่อให้เกิดน้ำเสีย หากเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ และมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองตามมาตรา ๗๐ จะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงตามมาตรา ๘๐ ทั้งนี้ โรงงานสามารถจัดทำรายงาน ในส่วนของบ่อเกรอะ – บ่อซึม หรือบ่อดักไขมันได้

๗. กรณีแท่นขุดเจาะในทะเล จะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ หรือไม่ และมีแนวทางดำเนินการอย่างไร

คำตอบ เนื่องจากขณะนี้แท่นขุดเจาะในทะเล ไม่ได้ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๖๙ ดังนั้น จึงไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ

๘. กรณีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาลและไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียจะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ เนื่องจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ไม่ได้ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๖๙ ดังนั้น จึงไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ

๙. กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้จัดทำแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ และได้จัดส่งแบบ ทส.๒ ให้ท้องถิ่นไปแล้ว แต่ท้องถิ่นบางแห่งไม่ได้รวบรวมแบบ ทส. ๒ ส่งให้สำนักงานฯ ทำให้สำนักงานฯ ไม่ทราบข้อมูล ท้องถิ่นจะมีความผิดหรือไม่ และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร

คำตอบ ตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับตามมาตรา ๘๐ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งและจะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้

เมื่อพิจารณาประเด็นดังกล่าวประกอบกับข้อกฎหมายตามมาตรา ๘๑ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วเห็นว่ามาตรา ๘๑ เป็นบทบัญญัติซึ่งกำหนดหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการรวบรวมรายงานที่ได้รับตามมาตรา ๘๐ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

ฉะนั้นการไม่ดำเนินการดังกล่าวเป็นการไม่กระทำตามที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๘๑ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด นครศรีธรรมราชควรจะดำเนินการประสานแจ้งให้ท้องถิ่นซึ่งไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง

๑๐. กรณีโรงงานอบไม้ยางพาราที่ไม่มีน้ำเสียจากกระบวนการผลิตหรือมีน้อยและไม่มีระบบบำบัดฯ มีเพียงบ่อเก็บรวบรวมสารเคมีที่ใช้อบไม้เพื่อป้องกันเชื้อราในกระบวนการผลิตหมุนเวียนใช้ใหม่โดยมีการปล่อยออกสู่ภายนอก แต่มีบ้านพักคนงานที่ได้ปล่อยน้ำที่ผ่านจากการใช้อาบและซักล้างออกสู่ภายนอกโรงงาน จะต้องทำแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ หรือไม่อย่างไร

คำตอบ ตอบเหมือนข้อ ๖

๑๑. กรณีโรงพยาบาลที่มีการรวบรวมน้ำเสียที่เกิดจากตึกต่างๆ ในโรงพยาบาลลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย แต่ในส่วนที่บ้านพักหรือแฟลตไม่ได้มีการรวมน้ำเสียลงระบบบำบัดฯ มีเพียงบ่อเกรอะบ่อซึมที่เก็บรวบรวมในบ้านพักแต่ละหลังหรือแต่ละแฟลต โรงพยาบาลจะต้องทำแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ ทั้งที่จุดระบบบำบัดน้ำเสียที่จุดบ้านพักแต่ละหลังทุกจุดหรือไม่อย่างไร

คำตอบ กรณีที่บ้านพักหรือแฟลตอยู่ในเขตแนวที่ตั้งของโรงพยาบาล ซึ่งมีเพียงบ่อเกรอะบ่อซึม ให้ทำ ทส. ๑ แยกจากระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล ในกรณีที่มีบ่อเกรอะ-บ่อซึม หลายจุด ให้กรอกข้อมูลการทำงานในภาพรวม โดยระบุรายละเอียดของระบบบำบัดฯ และความเชื่อมโยงในแต่ละจุดในแผนผังการทำงานของระบบฯ สำหรับช่องที่กรอกข้อมูล หากไม่มี ให้ใช้ “—”

สำหรับการกรอกข้อมูลปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน กรณีที่บ้านพักหรือแฟลตมีการติดตั้งมาตรวัดน้ำไว้โดยเฉพาะให้อ่านค่าที่มาตรวัดน้ำแต่ละวัน กรณีไม่ได้ติดตั้งมาตรวัดน้ำ ให้บันทึกข้อมูลจากอุปกรณ์เก็บกักน้ำที่ทราบปริมาตรชัดเจน กรณีที่ไม่มีทั้งมาตรวัดน้ำและอุปกรณ์เก็บกักน้ำให้ใช้วิธีการประเมินจากการใช้น้ำในแต่ละวันจากอัตราใช้น้ำโดยเฉลี่ยของบ้านพัก ซึ่งเท่ากับ ๒๐๐ ลิตร/คน/วัน และเปลี่ยนหน่วยเป็น ลบ.ม.

ข้อมูลปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบกรณีที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางให้ใช้วิธีการประเมินอัตราการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทบ้านพัก ซึ่งเท่ากับ ๑๕๐ ลิตร/คน/วัน

การระบายน้ำทิ้งจากระบบฯ ให้กรอกข้อมูลว่า “ระบายหรือไม่ระบาย” ในวันที่เก็บสถิติข้อมูล ทั้งนี้สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมในแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูลสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทชุมชน หรือดาวนโหลดข้อมูลจาก www.pcd.go.th โดยมีตัวอย่างการกรอกแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ กรณีบ่อเกรอะ-บ่อซึมเช่นเดียวกันแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงเรียนในข้อ ๓

การสรุปรายงานตามแบบ ทส. ๒ ให้สรุปรวมและส่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพียงชุดเดียว

๑๒. กรณีสถานประกอบการเข้าข่ายเป็นโรงงานที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ มีคนงานประมาณไม่เกิน ๑๐ คน ในกระบวนการทำงานไม่ก่อให้เกิดน้ำเสียหรือก่อให้เกิดน้ำเสียในปริมาณน้อย และไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย มีเพียงบ่อเกรอะบ่อซึมที่รวบรวมน้ำใช้แล้วที่เกิดจากการใช้ห้องน้ำห้องส้วม สถานประกอบการดังกล่าวต้องทำแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ หรือไม่อย่างไร

คำตอบ ตอบเหมือนข้อ ๖

๑๓. กรณีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาลและมีระบบบำบัดน้ำเสียจากกองขยะ ไม่ใช่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม จะต้องทำแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ หรือไม่อย่างไร

คำตอบ ตอบเหมือนข้อ ๘

๑๔. จากฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้รับจากกรมควบคุมมลพิษ เมื่อตรวจสอบดูในฐานข้อมูลแล้วพบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นเตาเผาศพ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาลของท้องถิ่นเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ แท่นขุดเจาะในทะเล จะต้องทำแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ หรือไม่อย่างไร

คำตอบ กฎกระทรวงตามมาตรา ๘๐ จะบังคับใช้กับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายตามมาตรา ๖๙ และต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา ๗๐ ซึ่งปัจจุบันมีการประกาศแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำไปแล้ว ๑๐ ประเภท ได้แก่

๑) โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙

๒) อาคารบางประเภทและบางขนาด ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๒.๑ อาคารประเภท ก ได้แก่

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๘) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

๒.๒ อาคารประเภท ข ได้แก่ (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป)

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ห้องนอน แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักอาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๖๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๐๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕๐ ห้องขึ้นไป

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๓๐ เตียง

(๖) อาคารโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๙) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

(๑๐) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

ก) **ที่ดินจัดสรร** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

ก.๑ **ที่ดินจัดสรรประเภท ก** คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัด แบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า ๑๐๐ แปลง แต่ไม่เกิน ๕๐๐ แปลง

ก.๒ **ที่ดินจัดสรรประเภท ข** คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัด แบ่งแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า ๕๐๐ แปลงขึ้นไป

ข) **การเลี้ยงสุกร** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

ข.๑ **การเลี้ยงสุกรประเภท ก** คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ เกินกว่า ๖๐๐ หน่วย

ข.๒ **การเลี้ยงสุกรประเภท ข** คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖๐ หน่วย แต่ไม่เกิน ๖๐๐ หน่วย

ข.๓ **การเลี้ยงสุกรประเภท ค** คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖ หน่วย แต่ไม่ถึง ๖๐ หน่วย (จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป)

ค) **ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลาทุกขนาด

ค) **สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

ค.๑ **สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก** คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร

ค.๒ **สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข** คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร แต่ไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร แต่ไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร

ค) **บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ ขึ้นไป

ค) **บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยทุกขนาด

ค) **บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

ค.๑ **บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก** คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติโดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกือบหรือสารอินทรีย์ ลงในบ่อเพาะเลี้ยง ดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

ค.๒ **บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข** คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหารทุกชนิด หรือสัตว์น้ำอื่นๆ ที่กินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร ซึ่งใช้น้ำจาก แหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกือบหรือสารอินทรีย์ ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

ค.๓ **บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค** คือ บ่อที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิดซึ่งมีการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกือบหรือสารอินทรีย์เติมลงในบ่อเพาะเลี้ยงเพื่อปรับระดับค่าความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงให้เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนั้นๆ ทุกขนาด

ค) **ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน** ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสียที่กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม

ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาหรือผู้รับจ้าง
บริการจัดให้มีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการให้บริการบำบัดน้ำเสียที่รวบรวมจากชุมชน

ดังนั้น แหล่งกำเนิดมลพิษในฐานข้อมูลที่อยู่นอกเหนือจากที่มีการประกาศแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำ
ที่ถูกประกาศควบคุม ทั้ง ๑๐ ประเภท ดังกล่าว จึงไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา
๘๐ ซึ่งท่านสามารถคัดกรองข้อมูลจากฐานข้อมูลได้โดยง่าย